

Starking Elması

Bugün memleketimizde de elma üretim ve tüketiminde kısa zamanda ön plâna geçen STARKING elma çeşitleri hakkında Reader's Digest dergisinde çıkan dikkate değer bir yazıyı özet olarak aşağıya alıyoruz.

Louisiana şehri yakınlarındaki elma bahçelerinde beni gezdiren ve bu tür elmaları bulup yetiştiren, dünyaya tanıtan ve yayan elma yetiştirici allenin ileri gelenlerinden Paul Stark: «Bu gördükleriniz en son yetiştirdiğimiz yarı cüce ağaçlarımızdır. Bunları Vaşington eyaletinin Yakıme kasabası çevresindeki bir bahçede, 1959 da bulduğumuz bir ağacın kalemelerinden yetiştirdik. Bu ağaca ellî bir bin dolar ödedik. Bu, şimdikiye kadar bir ağaca ödenen en yüksek bir fiyattır. Bu türe «Starkspur Golden Delicious» adını verdik. Buyurun siz de tadına bakınız.» dedi. İkrâm ettiği elmayı ısırırım, hakikaten nefisti.

Gezintimiz sırasında dalları koyu kırmızı elmalarla dolu başka alçak boylu elma ağaçları da gördük. Bunlar da Oregon eyaletinde Hood nehri yakınlarında bulunan bir elma ağacından alınan aşılarda elde edilmiş olan «Starkrimson Delicious» çeşidi elmalardı. Bunların anacı yeni elma türleri bulmak için dünyayı dolaşan Paul Stark tarafından 1956 da 25.000 dolara satın alınmıştı.

Bu iki elma ağacı nasıl oluyor da 76.000 dolarlık bir değer taşıyordu? Bunun cevabı pek basitti. Çünkü bu iki yarı cüce ağaçtan üç dört yıl içinde iki çeşit aşılama yoluyla (göz ve kalem aşısı) milyonlarca ağaç yetiştirilebilmişti.

Fidanlıklar Müdürü Lloyd C. Stark: «Aşılama bu ağaçların çeşidi ne olursa olsun aşılama aldıkları anacın meyvasını vermektedirler.» dedi ve ilave etti: «Yılda üç milyon elma ağacı aşıyor, Amerikanın çeşitli bölgelerine ve başka memleketlere gönderiyoruz.»

Bu fidanlığın ilk kurucusu James Hart Stark 1816 da ailesi ile birlikte üzeri tenteli bir arabasıyla Kentucky'den Missouri'ye göçmüş ve yanında birkaç heybe dolusu, yabancı elmasına aşılanmış fidanı da götürmüştü. Bu ağaçların ünü kısa zamanda çevreye yayılınca hemen fidanı yetiştirmeye başladı.

Delicious çeşitlerinin kökeninin keşfi meyva

meraklıları bakımından tarihî bir olay teşkil eder. James Hart Stark'ın torunu olan Clarence Stark 1892 yılında, geliştirilmiş elma türleri bulmak umuduyla bir sergi açmış, görünüş ve tat bakımından derece alacak elmalara bazı ödüller koymuştu. Bu sergiye 27 eyaletten bahçıvanlar meyva gönderdiler. Gelen elmalar arasında bir sepet iri ve kırmızı renkli elma Clarence'in dikkatini çekti. Bunlardan birini elarak ısırıldı ve gayri ihtiyari: «Oool bu elma delicious (çok lezzetli, nefis!)» dedi. Clarence'in bu kanısına hakemler de katıldılar, ve bu elmaya birincilik ödülünü verdiler. Ancak sepet üzerindeki etiket kaybolduğu için sahibini bulup ödülü kendisine veremediler. Ertesi yıl, meşhur elma yetiştiricisi gine elma gönderir umuduyla, Stark'lar bir sergi daha açtılar. Nitekim düşündükleri doğru çıktı ve üzerinde «Jesse Hiat, Peru Iowa» adresi yazılı bulunan aynı elmadan bir sepet daha gelmişti. Clarence Stark bu adrese mektup yazarak elmasından satın almak istediğini bildirdi.

Bir taraftan da vakit geçirmeden Iowa'ya hareket etti. Elma ağacını gördü ve derhal bu elmanın yetiştirme hakkını sahibinden satın aldı. Böylece 1896 da «Stark delicious» elması meyva piyasasına tanıtılmış oldu. Çok geçmeden Amerika Birleşik Devletleri'nin dört bir yanından ve Kanada'dan siparişler yağmaya başlamıştı. Tanınmış bir fidanlık sahibi olan Luther Burbank bu elmalar için «Dünyanın en nefis kokulu ve lezzetli elmaları» diyordu.

Stark'lar devamlı olarak meyva yetiştiricilerinden yeni ve geliştirilmiş elma çeşitlerinden kendilerine gönderilmesini rica etmişlerdir. 1914 yılında birgün, Batı Virginia eyaletinde Odessa şehrinden A. H. Mollins adında birisinden çok tatlı üç elma geldi. Bunlar şekil bakımından Red Delicious'a benzemekle beraber sarı renkli idiler Paul Stark hemen bu elmanın da peşine düştü. Bin millik bir tren ve 20 millik de dağlık bir böl-

gede at üstünde yaptığı bir yolculuktan sonra Mollins'in bahçesine ulaştı. Burada bol yeşil yaprakları arasında iri ve altın sarısı meyvaların ağırlığı ile dalları yerlere sarkmış ve sanki cennet bahçelerinden sökülerek oraya getirilmiş olan elma ağacını buldu. Paul Stark ağacı satın aldı ve bu ağacı yüksek bir demir parmaklıkla çevirtmeyi de ihmal etmedi. Dönüşünde de kestiği kalemlerden bir paket, fidanlığına götürdü. İşte «Golden Delicious» adıyla dünyaca tanınan yeni çeşit de böyle yetiştirildi.

Amerikada her yıl yalnız bu iki Delicious türünden gelen Red Delicious ve Golden Delicious çeşitlerinden yüz milyon dolar değerinde elma üretilmektedir. Aynı türden dünyanın başka yerlerinde yetiştirilen elmaların değeri de gine 100 milyon doları bulmaktadır.

«Amerikan misyonerleri, dış ülkelerdeki acentalarımızı teşkil etmişlerdir» diye firmanın başkanı açıklamalarına devam etti. «Hizmet ettikleri yerlerde elma bulamayanlar bizden elma fidanı istediler, bizde gönderdik. Bunların bir kısmı oralandaki devlet büyüklerini, halkın beslenmesi konusunda elmanın önemi hususunda ikna ettiler. Bu gibi yerlerden tarım temsilcileri fidanlığımızı görmeye geldiler. Meyvalıkların yetiştirilmesi hakkında bilgiler edindiler ve fidan satın aldılar.»

Stark ailesi Kore'de bulunan Presbiterian kilisesi vakfına bir meyvalık hediye etmişti. Kore savaşları sırasında keşif görevine çıkmış olan küçük bir Amerikan birliğine mensup askerler bu meyvalığı görünce «Amerikan elması» diye sevinçle bağırıyorlar ve bunlardan bir kısmı elmaları talan ettiler. Tabii birliğin komutanı da bu elmaların parasını ödemek zorunda kaldı.

Stark fidanları Güney Amerika memleketlerinin hemen hepsine gönderilmiştir. Avrupa'da da Fransa ile İtalya halen eski meyvalıkları bozarak yerlerine % 80 Delicious türünü diken memleketlerin başında gelmektedirler. Delicious türü Belçika, Hollanda, Batı Almanya, Çekoslovakya ve hattâ Rusya'nın bir kısım güney bölgelerinde yetiştirilmektedir.

İsrail'de ve Arap memlekelerinde de başlıca elma türünü Delicious elmaları teşkil etmektedir. Lübnan Stark elma fidanları ithal etmeye 20 yıl önce başlamış ve geçenlerde de Delicious elmaları için iki tertip hatıra pulu çıkarmıştır. Stark elmaları Hindistan, Japonya, Avustralya, Yeni Zelanda, Tasmanya ve Güney Afrika'da da yetiştirilmektedir.

Elma konusunda yeni çeşitler üzerindeki araştırmalar aralıksız sürdürülmektedir. Her yıl Stark fidanlıklarına her taraftan, yeni bir çeşit bulunmuş olması ümidi ve iddiası ile yüzlerce paket elma gelmekte ve Stark personeli bunlardan ümit verici olanların üzerinde dikkatle durmaktadırlar. 1923 de New Jersey'li bir üretici bahçesinde bulunan Delicious elma ağaçlarından birinin bir dalının «acıp bir gelişme gösterdiğini» yazıyordu. Bu dalın elması erkenden kızarmaya başlıyor ve öteki dallardaki elmalar daha yeşilken, bunlar koyu kırmızı bir renk alıyordu. Stark'lar bu konuyla derhal ilgilendiler ve 6000 dolar ödeyerek bu dalı satın aldılar. İşte erken kızaran ve koyu kırmızı bir renk alan bu dal da «Starking Delicious» çeşidinin başlangıcı olmuştur.

Bundan 8 yıl önce (1962) de Paul Stark Jr. Yeni Zelanda'da içinde Golden Delicious tohumlarından yetiştirilmiş üç ağaç bulunan bir meyva bahçesini ziyaret etmişti. Bu ağaçlardan birinde sarı elma yerine kırmızı elma bitmişti. Bu elmanın da tadı sarı elmanın aynı olmakla birlikte muhafazaya daha elverişli bir özellik taşıyordu. İşte bu ağaç ta Stark firması eksperlerinin bu yıl ticarî üretim bakımından çok elverişli buldukları «Stark Splendor» çeşidinin anacını teşkil etmektedir.

Halten Stark firması, Delicious'dan başka Spur-type yarıçüce ağaçlar üzerinde durmaktadır. Sonuç olarak şu hususu önemle kaydetmek lâzımdır ki, bu ailenin gösterdiği gayretler sayesinde boysuz ağaçlar üzerinde, salkım şeklinde bol ve lezzetli meyva üretilmesi mümkün olmakta ve elma toplayıcıların merdiven kullanarak bir sürü zahmete girmeleri de tarihe karışmaktadır.

Readers Digest'ten
Çeviren: Galip ATAKAN

İki Soru

Ünlü Thales'e bir sofist sordu: «Sana göre dünyada biricik devamlı olan şey nedir?» «Ümit», diye cevap verdi Thales, «zira bizi en son bırakan o'dur.»

«Peki öyleyse, en kolay olan şey nedir.»

«Başkasına nasihat vermek.»